

GLASILO K. S. K. JEDNOTA

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota
je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
pornna organizacija
v Ameriki
Posluje že 51. leto
SODELUJTE
V SEDANJI NAŠI
"D. U." KAMPANJI!

Entered as Second Class Matter December 12th 1923, at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 19th 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd 1917. Authorized on May 22nd 1918

NO. 21 — ŠTEV. 21

CLEVELAND, OHIO, 23. MAJA (MAY) 1945

VOLUME XXXI — LETO XXXI

Katoliški dan v Jolietu na 24. junija 1945

Katoliškim Slovincem širom Amerike!

S tem za sedaj na kratko opozarjamo katoliške Slovence v Ameriki, da se bo vršil dne 24. junija letos v Jolietu Katoliški dan s primernim pogramom.

Prireditve Katoliškega dne je bila sklenjena v sporazumu s katoliškimi organizacijami na sestanku slovenske duhovščine v Chicagu 12. aprila letos.

Treba je, da katoliški Slovinci kot celota zavzamemo stališče do raznih tekočih dogodkov, doma in po svetu.

Podroben program bo objavljen pravčasno.

Jolietaska naselbina kot pokroviteljica letošnjega Katoliškega dne, želi kolikor mogoče številno zastopstvo od blizu in daleč.

Prav posebno so vabljeni katoliški Slovinci in zlasti zastopniki njihovih organizacij iz bližnjih naselbin.

Torej na svidenje v Jolietu 24. junija 1945!

Rev. M. J. Butala
Rev. Edward Gabrenja, OFM
Rev. John J. Canon
Oman
Rev. Alexander Urankar, OFM
Rev. M. Jager

ZED. DRŽAVE BODO UPRAVLJALE NEMŠKO PRISTANIŠČE BREMEN

London. — Zanesljivi viri trdijo, da je bil izročeni Bremen, drugo največje nemško pristanišče v upravo ameriški mornarici. Enako bo upravljala ameriška mornarica tudi bližnji Bremerhafen. Ti dve pristanišči bodo Amerikanci uporabljali za dovoz potrebščin za svoje armade, ki bodo okupirale Nemčijo.

Pričakujejo, da bodo ti dve pristanišči počistili min in poplavljenih ladij v teku treh mesecev. Pomoli v Bremenu so še precej ohranjeni. Ameriški mornariški častniki in moštvo so prišli v Bremen še 25. aprila, da si ogledajo kraj.

SV. FRANCIŠEK NA KONFERENCI V SAN FRANCISCO

San Francisco, Cal. — Povodom tu se vršče važne konference Združenih narodov je videti v številnih izložbenih oknih trgovin sliko naravne velikosti sv. Frančiška Asiškega, po katerem nosi to mesto svoje ime. Kakor znano, je bil soustanovnik te danes zapadne metropole frančiškanski misijonar Junipero Serra, rojen na otoku Majorka. V oknih je videti tudi molitev sv. Frančiška.

POČASTITEV GUVERNERJA LAUSCHETA

Dne 12. maja je bil na Kenyon kolegiju v Gambier, O. naš rojak guverner Frank Lausche imenovan za častnega doktorja prava. To čast se mu je podelilo v priznanje njegovega vestnega županovanja v Clevelandu, in kot sedanjji guverner, ker je rešil že več koledrskih zadev v občno korist ljudstva.

Novi grobovi v Clevelandu

Joseph Tomšič
Po dvotedenski bolezni je umrl na svojem domu Joseph Tomšič (Tomas), star 65 let, stanujoč na 10724 Olivet Ave. Doma je bil iz vasi Klečet, fara Šmihel, odkoder je prišel v Cleveland pred 42 leti. Do 40 let je delal pri NYC železnici. Tukaj zapušča soprogo Rose roj. Lap, dva sina, Pfc. Edwarda nekje v Nemčiji in Henrya, hčer Josephine in brata Antona, v starem kraju pa dva brata.

John Vidmar
Dne 13. maja je nagloma umrl John Vidmar, po domače Gričar, star 62 let. Stanoval je na 14618 Sylvia Ave. Doma je bil iz Velikega Liplja pri Žužemberku, odkoder je prišel v Ameriko pred 44 leti. Tukaj zapušča sestro Jennie Hočevar in nečaka Louis Prebevska, v Ashtabula, O., pa sestro Mary Star. Soprog Mary mu je umrla leta 1941.

Matevž Debevec
15. maja je umrl na svojem domu, 1110 E. 72. St. Matevž Debevec, star 73 let. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Heleno roj. Maček, sina Matthew in T/Sgt. Ladislav v Nemčiji, hčer Olgo omož. Debelak, vnuka Matthew, vnučkinji Margaret in Marion, brata Andreja v Smithfield, Pa., ter več sorodnikov. Rojen je bil na Radleku, fara Vel. Bloke, kjer zapušča brata Gregorja, sestro Katariño in več sorodnikov. Tukaj je bival 45 let.

Valentin Turk
Po kratki bolezni je umrl v Glenville bolnišnici dobro poznani Valentin Turk, star 66 let, stanujoč na 6708 Schaefer Ave. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Frances roj. Steklasa, pet sinov: Valentine, poznani godec, Edward, Frank, S 2/C Stanley pri mornarici v Kaliforniji in Victor ter hčer Frances omož. Zorc, vnuka Farrey, vnučkinjo Frances, brata Jakoba in George ter veliko drugih sorodnikov.

Rojen je bil v vasi Hudi vrh, fara Bloke, kjer zapušča sestro Marijo in več sorodnikov.

John Skufca
Umril je John Skufca, vdovec star 68 let, stanujoč na 3314 St. Clair Ave. Doma je bil iz Zagradca pri Fužinah in je bil v Ameriki nad 40 let. Zadnjih 20 let ni delal. Nekaj let je gojil kanarček. Tukaj zapušča brata Josipa in sestro Ivano Erlich v Millville, Pa.

Rudolf Koželj
20. maja zjutraj ob 4:20 je umrl na svojem domu splošno poznani rojak Rudolf Koželj, star 62 let, stanujoč na 687 E. 156. St. Doma je bil iz Ajdovca na Dolenskem, odkoder je dospel v Ameriko pred 44 leti. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Jennie, rojena Švigel, znana narodna delavka in tajnica društva Kras št. 8 SDZ. Dalje zapušča pet sinov: Rudolph, Stanley, William, Emil in F1/C Theodore, štiri hčere: Addie poroč. Zdešar, Sonia poroč. Barron, Elsie poroč. Lekan in Ph. M. 2/C Thelma. — Pokojni je bil znan kot dober godbenik, igral je na mnogih porokah in veselicah. Po poklicu je bil mizar.

50 LETNICA DRUŠTVA SV. VIDA ŠT. 25, CLEVELAND, O.

Sedajšnji Odbor Dr. Sv. Vida Št. 25. K.S.K. ob 50. obletnici Ustanovitve, 1895-1945.

Pred leti so slovenski pionirji v Clevelandu, O. vedno gojili misel, da bi bilo dobro za bodočnost rojakov, ako bi ustanovili kako slovensko društvo, ki naj bi služilo v podporo vdovam in sirotam, in so v resnici leta 1890 ustanovili prvo slovensko društvo, kateremu so dali ime "Marijin Spolek." Društvo je imelo to ime do leta 1893 ali do takrat, ko se je ustanovila slovenska fara sv. Vida. Nekoliko pozneje, ko je bila fara ustanovljena, so nekateri člani želeli, da bi se dalo društvu novo ime, in v resnici in željo večine članov so dali društvu farno ime in sicer Slovensko društvo sv. Vida, inkorporirano dne 14. septembra 1894 po sledečih članih: Jos. Strnišha, Mihael Mahnič in Florian Pijeljek. Glavni sedež je bil na 996 Lake Street.

Dne 2. aprila 1894 se je ustanovila KSKJ v Jolietu, Ill. Kakor hitro je bila Jednota ustanovljena, je društvo takoj pričelo agitirati med člani, da bi se tudi njih društvo priklopilo h K. S. K. Jednoti. Večina članov je bila za to, da se društvo priklopi k Jednoti, in le sedem članov se je temu protivilo. In tako daleč so gonili in gonili, da je prišlo do tožbe. Društvo je dobilo tožbo s pogojem, da izplača oziroma povrne tistim sedmim članom njihov vplačani asmesent nazaj in s tem je bila razpoka odstranjena.

Dne 31. maja 1895 se je že društvo priklopilo h K. S. K. Jednoti in dobilo so št. 25, ampak ne z vsemi člani; nekaj članov ni maralo biti zavarovanih pri Jednoti, pač pa so bili pri društvu samo v podpori, brez zavarovalnine proti smrti. Kot kažejo knjige, so pristopili sledeči člani: Rev. Vitus Hribar, John Grdina, Jacob Jenc, John Jernejčič, Anton Hočevar, Ignac Kaušek, Alois Lah, Stefan Novak, Anton Petrič, John Pisek, John Rus in Mike Skebe. Msgr. V. Hribar še živi, izmed drugih je pa zadnji umrl John

Pisek in sicer 30. nov. 1940 star 83 let.

Ker pa tedanje društveno vodstvo ni vodilo poslov med Jednoto in društvom po pravilni poti, ampak samo potom Jednotnega zastopnika, je pretil društvu propad.

Večje število članov, katero je pristopilo v Jednoto, je zamenjalo plačevanje mesečnih asmesentov, dočim je društvo zakladalo njih asmesent za Jednoto toliko časa, dokler je bilo kaj denarja v blagajni.

Ko je pa tedanji odbor prišel na sled temu nerednemu plačevanju od strani članstva, so začeli tirjati od tistih članov zaostali dolg, tedaj so dotični člani odrekli društvu povrnitev zastalega asmesenta.

Končno jih je društvo moralo izločiti iz društva in Jednote. Zatem je sledila zopet tožba; tisti izločeni člani so tožili društvo, ker jih je izločilo, in sodnijska določba je bila ta, da je društvo dobilo tožbo.

Nato se je društvo razcepilo v dva dela. Tisti člani, kateri so bili samo pri društvu zavarovani za bolniško podporo, so ostali pri starem društvu; njim je ostala tudi prazna blagajna, knjige itd. Tisti člani pa, ki so bili zvesti KSKJ., so pa začeli na novo poslovati pod istim imenom in številko, ki jim je bila podeljena 31. maja 1895. Prva seja se je vršila 1. marca 1895 v Kikelnovi dvorani; društvo je zborovalo v tej dvorani do leta 1907. Dne 3. februarja 1907 se je pa preselilo v Knausovo dvorano.

Člani, navzoči na tej seji, so bili sledeči: Rev. Vitus Hribar, John Grdina, Ivan Kadunc, J. Rus, Mike Skebe, Ignac Kaušek, Jos. Mačerol, John Pous, Jacob Grdina, Alois Lausche, Janc Modic, Stefan Novak, J. Brodnik, Jos. Bizjak, Jack Jenc, Frank Salehar, Andrew Zakrajšek, Nikolaj Novak, John Stanko, Joseph Rezek, John Jernejčič, John Boldin, Alois Lah, Frank Perko, Matt Sile, Janc Jadrnich, Frank Ka-

Vojaki 40 in več let stari, gredo domov, če za to prosijo

Washington. — Armadno poveljstvo, ki je nedavno določilo, da vojaki 42 let in več stari, lahko prosijo za odpust iz armade, je zdaj to znižalo na 40 let. Vsak vojak, ki je star nad 40 let, lahko prosi za odpust in noben poveljnik ne sme takega vojaka držati v armadi dlje kot 90 dni.

Tudi Wacs, ki so stare nad 40 let in ki so služile najmanj eno leto, lahko prosijo za odpust. Vojni oddelek tudi naznanja, da kadar bo to dovolil vojni položaj, da bo znižal še bolj starost, nad katero se bo vojake odpuščalo iz armade.

NEMŠKIM UJETNIKOM PRINAS, SE GODI DOBRO

Washington, D. C. — Kongresnik Harless, demokrat iz Arizone, je dejal, "da nemški vojni ujetniki v taborišču pri Papago Parku, Ariz., lenarijo in so debeli kot prašiči. Samo ena tretjina od 7000 ujetnikov opravlja lahka dela, drugi pa čitajo knjige, igrajo žogomet ali pa postopajo. Nekateri se uče v razredih in imajo svoje učitelje brez ameriškega nadzorstva. Ujetniki dobivajo meso in meso vsak dan, dasi ameriški civilisti v bližini taborišča ne morejo dobiti teh živil."

V TRSTU JE ZBOROVALA NARODNA SKUPSCINA

Trst, 18. maja. — Sinoči so sklicali Jugoslavlani v mestu zborovanje narodne skupščine, na kateri je govoril general Dušan Kveder, jugoslovanski poveljnik v mestu.

V Gorici so partizani izvolili izvršni odbor za mesto. Baje so tukaj skušali Italijani zbrati en bataljon prostovoljcev proti Jugoslovanom.

Depeše iz Belgrada trdijo, da je Tito odgovoril na noto Anglije in Amerike, da vzame čete iz Trsta in Julijske Krajine. Vsebinska odgovora pa ni dana še v javnost. Govori se, da je Tito stavil iste pogoje kot za Koronško, da namreč ostanejo tam jugoslovanske čete, ki naj bodo pa pod poveljstvom Angležev. Na ta predlog ni prišel odgovor še iz Londona in tudi iz Washingtona ne.

NASELJEVANJE POLJKOV

Poljski viri v Moskvi naznanjajo, da je poljska časovna vlada pričela v zapadnih poljskih pokrajinah v Šleziji in Pomorju naseljevati poljske družine.

Kmete, ki se želijo naseliti v zapadnih krajih Poljske, vpisuje Kmečka pomožna zveza. Krajevni odbori zbirajo skupne peticije po 100 družin in jih pošljejo na nove kraje v zapadnem delu dežele.

Zadnje dni je bilo iz krajev okoli Krakova na novih krajih naseljenih 5000 kmetov, iz okolice Kielce pa 650 družin. V okolici Varšave se je za preselite zglasilo 7000 ljudi.

Poročilo dodaja, da so v novih krajih naseljene samo take družine, ki same žele.

Kupujte vojne bonde!

Strahovita preskušnja amer. bojne ladje

Washington, 18. maja. — Mornariški department je danes dal v javnost poročilo o eni najstrašnejših izkušenj, katero je kdaj preživela katera ameriška bojna ladja, ko je objavila podrobnosti katasotrfre, katera je zadela 19. marca 60 milj od japonske obale gigantno ameriško matično ladjo "Benjamin Franklin."

Na omenjeni dan, je bil na matično ladjo vprizorjen napad od strani enega samega japonskega bombnika, kateremu se je posrečilo prodreti ameriško obrambo. Ta bombnik je spustil svoj izstrelak na krov matične ladje, ki je bila v teku nekaj minut spremenjena v pravcato pekelo.

Posadka je plačala visoko ceno
Nesrečen slučaj je namreč hotel, da so japonske bombe vžgale zalogo municije in gasolina na krovu matične ladje. Skoro neverjetno je, da se ladja po strahovitih eksplozijah in požarih, ki so divjali na njenem krovu, ni pogreznila, toda posadka je plačala visoko ceno.

Ko je padla noč, je bilo 341 mož posadke ubitih, 431 je bilo pogrešanih, nad 300 pa ranjenih. Toda mogočna ladja je navzlic temu s svojo lastno paro in preostalo posadko, broječo 706 mož, prišla v Pearl Harbor, od tam pa se je vrnila v Zed. države ter srečno prevozila razdaljo 13,000 milj.

Dva slovenska mornarja iz Clevelanda rešena

Sedaj se "Benjamin Franklin" nahaja v mornariški ladjedelnici v Brooklynu, kjer se bo izvršilo popravila, predno se vrne nazaj v akcijo.

Iz uradnih poročil, ki so bila objavljena včeraj, je razvidno, da je bilo na krovu matične ladje devet Clevelandčanov, med katerimi sta bila tudi dva Slovence. Eden je bil ubit, dva pa sta med pogrešanima.

Oba slovenska mornarja sta srečno prestala strahovito preskušnjo. To sta Stanley Slejko, član mornariške godbe, sin poznane Slejkove družine iz Collinwooda, ki stanuje na 16203 Arcade Ave. in pa električar John Barle, stanujoč na 7618 Cornelia Ave.

BIVŠI BOLGARSKI CAR MRTEV

Bolgarska poročila poročajo iz Ankare, da je bil pri neki nesreči na cesti ubit bivši bolgarski car Ferdinand, ko je bežal iz Slovaške v Avstrijo.

Ferdinand je bil star 84 let. Car Ferdinand se je 3. oktobra, 1918, odpovedal bolgarskemu prestolu, ko je bila Bolgarska, ki se je borila na strani Nemčije, poražena. Sledil mu je njeov sin kralj Boris, ki je po obisku v Hitlerjevem glavnem stanu umrl 28. avgusta, 1943. Njegov brat knez Ciril pravi, da je prepričan, da so ga Nemci zastrupili.

Ciril, ki je bil eden izmed treh regentov za mladoletnega kralja Simeona, je bil v januarju z drugima dvema regentoma obsojen na smrt in ustreljen.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izbija vsako sredo
Lastna Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota v Združenih državah ameriških

UREDNISTVO IN UPRAVLJIVOSTO
6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

Vsi rokopiši in oglasi morajo biti v našem uradu najpозnejše do sobotne popoldne za priobčitev v številki nastopnega tedna.

Naročnina: \$0.84
Za člane na leto \$2.00
Za nečlane za Ameriko \$2.00
Za Kanado in inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.
in the interest of the Order

Issued every Wednesday

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
Phone: HBenderson 9812

Terms of subscription: \$0.84
For members yearly \$2.00
For nonmembers in U. S. A. \$2.00
Foreign Countries \$3.00

VAZNOST ZAVAROVANJA OTROK

Predstavljamo si sledeči žalosten prisor, ki se večkrat dogaja tudi med našimi rojaki v tej deželi:

Pri bolniški postelji svojega sina — ljubljena sloni njegova mati — vdova, daje mu zdravilo in polaga mrzle obkladke na njegovo glavo, zaeno pa zdihuje in goreče moli, da bi njen dragi Jožek okreval. Fantka se loteva vedno hujša vročnica, vse zaman, — angel smrti mu je za vedno zatasil oči . . .

V resnici je to nepopisen udarec za ubogo mater, ker je izgubila svojega sina — edince! K njeni žalosti se pa priključi še skrb, kako bo mogoče umrlega pokopati ker reva nima denarja?! Usmiljeni njeni sosedje so šli od hiše do hiše in nabrali nekaj desetakov skupaj, drugo je pa popustil dobrosrčni pogrebnik.

Neka sosedeta te vdove ji je že po pogrebu rekla: "Čemu nisi imela svojega Jožkota zavarovanega? Jaz imam vse svoje male pri K. S. K. Jednoti že več let."

Omlanjanja vredna vdova se je izgovarjala, da je vedno nameravala to izvršiti, pa se je stvar zavlekla dokler revež ni zbolel in bil nezmožen za pristanje.

Takih in enakih slučajev bi lahko še več našli; ti nam jasno kažejo, da smrti tudi otrokom ali mladini ne prizanaša. V rednem mesečnem poročilu o umrlih prihodnih teden, boste lahko čitali že 599. slučaj smrti nekega otroka, člana dr. št. 21. Resnica je, da je naša mladina veliko bolj zdrava kakor članstvo odraslega oddelka; to nam potrjujejo uradne številke smrti. Tekom 29 letnega poslovanja z našim mladinskim oddelkom je umrlo zadnji čas povprečno tudi po 20 otrok na leto izmed 11,000 zavarovanih.

Pri tem pa nastane vprašanje: Ali imate res vse svoje otroke pri nas zavarovane, kajti vsak izmed njih lahko postane žrtev krute in neizprosne smrti? Če ni temu tako, zdaj se vam nudi lepa prilika za vpis svojih ljubljencev v naš mladinski oddelker ker se vrši naša DU kampanja. Prost pristop brez zdravniške preiskave, razni načini novovrstnega zavarovanja in še lepe nagrade. Ne zamudite torej tako lepe prilike in vpisite vse v naša Jednoto! Zavarujete jih lahko za \$500 ali \$1000.

KONFERENCA V SAN FRANCISCO, CALIF.

Važna konferenca Združenih narodov, vršena se že nekaj tednov v mestu San Francisco, Calif., kjer zborujejo delegatje 48 svetovnih držav in narodov bo po zadržanju našega ameriškega državnega tajnika Stettiniusa zaključena okrog 1. junija. Mr. Stettinius, načelnik naše ameriške delegacije dalje zatrjuje, da bodo med vsemi drugimi, na tej konferenci sprejetimi točkami najbolj važne štiri točke, zadevajoče narode celega sveta in sicer:

- 1.—Svoboda govora, ki vsebuje zaeno svobodo tiska, informacij, komunikacij in svobodo zborovanja.
 - 2.—Odprava pomanjkanja, da bodo imeli ljudje pravico in priložnost do dela, da bodo imeli socialno zaščito in priložnost do napredovanja.
 - 3.—Odprava strahu in bojazni. Ta točka naj bi ščitila ljudi pred zasledovanjem in razlikovanjem istih, neglede na njih pleme, jezik, ali spol. Tako naj bi imeli tudi vsi ljudje enake pravice, da bi lahko svobodno živeli.
 - 4.—Četrta svoboda je — svoboda vere.
- To bi bila nekaka "Magna charta" ali charter nove Mirovne lige te konference, ali temeljni zakon za vse človeštvo.
- Dasiravno zborujejo ti delegatje čez dan in tudi zvečer, ne bodo mogli nekaterih pereh vprašanj docela rešiti, ampak se bo ista prepuščilo v končno rešitev mirovni konferenci. Kdaj in kje se bo ista vršila še ni znano. Teh zadev je šest in sicer:
- I.—Določitev vojaške sile za nameravani Svetovni varnostni svet.
 - II.—Pogajanje za dolgotrajno povojno dobo med ameriški, mi narodi in državami v svrhu obrambe in ohranitve miru.
 - III.—Vprašanje pripustitve držav v Svetovno mirovno ligo, ki niso naši zavezniki, na primer Španija s sedanjoo vlado falangista Franca ne bi mogla pristopiti v to ligo.
 - IV.—Razdelitev in mandati kolonialnih pokrajin ali posestev, last sovražnih narodov.
 - V.—Rešitev zamotanega vprašanja "velikih treh" glede razdelitve in vlade na Poljskem.
 - VI.—Rešitev zamotanega vprašanja glede okupiranega ozemlja v Evropi, katero gotovi narodi zahtevajo, med temi je tudi vprašanje glede Trsta, katerega zahteva Jugoslavija.

Nekaj za starše

Versko poučevanje otrok

Družina je in ostane prvi temelj vsega dobrega in plemenitega, vsega lepega in svetega na zemlji.

Tudi temelj verskega znanja se mora postaviti in sezidati v domači družini. Vsem, ki jim je Bog izročil in zaupal otroke, je naložil tudi sveto dolžnost in skrb, da jih v verskih stvareh zadostno in pravilno pouče.

V sv. pismu beremo to-le svarilo, ki velja v prvi vrsti staršem: "Kdor pa za svoje in posebno za svoje domače ne skrbi, je vero zatajil in je slabši od nevernika." (I. Tim. 5, 8.)

Ta obsodba preti vsem, ki se ne brigajo za svoje otroke v časnem oziru; kaj šele, če bi za nemanjali skrb za dušni blagor otrok, če bi jih pustili nevedne v krščanskih resnicah in bi jim ne preskrbeli potrebnega pouka!

Cerkveni zakonik ima v postavi 1335, to-le zahtevo: "Ne le straži in vsi njih namestniki, marveč tudi varhi in botri imajo strogo dolžnost, skrbeti, da se vsi, ki so jim izročeni ali podložni, poučujejo v krščan-

skem nauku." — O krščanski vzgoji, o vzgoji na podlagi božjih nauk pa govori cerkveni zakonik v postavi 1373. 2.) "Ne samo starši, ampak tudi vsi njih namestniki imajo pravico in čez vse važno dolžnost, skrbeti za krščansko vzgojo otrok."

Krščanska vzgoja pa brez temeljitega verskega pouka ni možna.

Starši in vzgojitelji si morajo torej sami prisvojiti potrebno znanje v verskih resnicah, da bodo kos svoji vzgojni nalogi; pomagata pa staršem tudi Cerkev in šola, ki morata nadaljevati krščansko vzgojo otrok ter utrjevati jih zoper zmote in zoper vse hudo.

V današnjih časih zmot, zablod in splošne mlačnosti morajo imeti starši in vzgojitelji prave pojme zlasti o Bogu, o pravičnosti in previdnosti božji; dalje o cilju človekovem, o grehu in posledicah greha, o poslednjih rečeh; prav posebno še o milosti, o potrebi praktičnega krščanstva; poučeni morajo biti o modernih zmotah, da znajo gojencem dati pojasnila in da jih morejo odvrniti od usodnih prevar.

Predpogoj uspešnega verstvetnega poučevanja pa ni samo v

tem, da sami razumejo, kar uče, marveč v tem, da so, kar uče. Brez verstvene podlage in brez verstvenih pomočkov si dobre vzgoje ne moremo misliti. Med poslednje spada v prvi vrsti molitev. "Prasno je delo brez sreče (blagoslova) z nebes." Blagoslov si pa izprosimo z molitvijo. Prošnja se dviga v nebo, iz nebes prihaja blagoslov. Ta rek velja za vse naše zadeve, prav posebno pa še za vzgojno delo, ki naj ima nepopravno oporo v molitvi staršev, prav tako pa tudi v molitvi gojencev samih.

Starši, osobito mati, imajo vzvišeno nalogo, voditi otroke k Bogu s smotreno versko odgojo, ki naj jo poživlja verski duh domače družine. Ta verski duh pa dobiva krepko hrano vprav v gorke molitvi. Mati uči otroka govoriti svoj materni jezik, navadi naj ga pa dovolj zgodaj tudi nebeski jezik — molitev!

Znan slovenski družinski oče se je nekoč tako-le pohvalil: "Dvakrat me je Bog prav široko pogledal: Prvič, ko mi je dal tako dobro ženo; drugič, ko me je oblagodaril s pridnimi otroki. Za oboje sem mu globoko hvaležen. Nič posebnega truda nimam z njimi, pa vendar so vsi tako zgodnji, da je veselje." — Seveda! Oče sam je vesten katoličan, ki točno izvršuje vse svoje verske dolžnosti; mati pa je skromna, poštna, tiha gospodinja, ki se vsa žrtvuje za deco. To je tisti verski duh, ki naj bi se nalesil v vse slovenske družine, pa bo šlo vse vzgojno delo gladko in srečno izpod rok.

V družinah, kjer se ne pogreja krepko vzgojevalno sredstvo — molitev — pada hkrati z jutranjo roso tudi blagoslov božji na otroke in na starše. Koliko manj solza bi bilo po naših domovih, če bi bilo več goreče molitve. Koliko več čednosti bi se razvil na vzgojnih vrtovih, če bi vzgojne sadike zalivala rosa stašovitost molitve. — Sv. Janez Zlatoust imenuje molitev "vir vseh čednosti, smrt vsega zla, studenec ljubezni, zveličanje ljudi, kras vestosti, luč učenosti, upanje duše, veselje srca, radost pravičnih, morje miru, polnost milosti." Ali torej pretiravamo, če poudarjamo važnost molitve za vzgojo?

Molitev je vzgojni pomoček, ki ga vzgojne knjige premalo cenijo. Lahko je to sredstvo in izdatno. Bog sam mu je vtil šarobno, čudovito moč.

V album staršem: Tudi v najslabšem slučaju nad vzgojo ne obupati. Še imamo rešilno sredstvo: Solza v molitvi!

Med svetovno vojno je dobila visokonaobražena gospa pisno s poljskega bojišča. Med drugim sta dva njena sinova pisala tudi to-le: "... Ljuba mama! Preskrbela si nama izobrazbo; učila sva se jezikov, godbe, slikanja, plesa. Samo moliti naju nisi naučila. Tu na bojišču vidiva, kako tovariši molijo in koliko tolažbe ter upanja zajemajo iz molitve. Samo midva ne znava moliti. Oh, kako revna sva v tem oziru!" Oba sta kmalu padla. Mati je iskala tolažbo pri evangelijskem pastorku; toda na nobeno vprašanje ni dobila zadovoljivega odgovora. Zbledlo se ji je v glavi; morala je v sanatorij. Ko se ji je izboljšalo, je došla na dom.

Danes je katoličanka ter se čuti srečno, da more moliti za večni mir svojih padlih sinov. ("Warnsdorfer Hausbl.", 1922, št. 5) "D. Z."

Ameriški vojaki in mornarji

Ameriški vojaki in mornarji

Ameriški vojaki in mornarji slovenskega porekla in drugih tujih izvorov se čedalje pogosteje obračajo na predstavnike Rdečega križa, ki so prideljeni njihovim enotam, kadar morajo reševati kake osebne probleme.

Kot vojaki in mornarji, pa se tudi njihove družine doma rade obrnejo na lokalne podružnice Rdečega križa v zadevah tikajočih se pokojnin, plač, podpornih izplačil ter drugih sličnih problemov, o katerih potrebujejo pojasnila in informacije.

Pomoč, ki jo nudijo našim vojakom in njihovim svojcem v tem pogledu taboriščni direktorji Rdečega križa ter delavci lokalnih postojank te organizacije doma, je najbolj razvidna iz naslednjega slučaja, ki je tipičen. Neki ameriški vojak tujezemskega izvora je prišel k direktorju Rdečega križa pri njegovi enoti ter mu je pojasnil, da znajo njegovi starši zelo malo angleško radi česar ne morejo razumeti tiskovin, ki so jim bile poslane v svrhu zaposlitve pokojnine, ko je bil ubit v boju eden njih sinov. Vojak je direktorju Rdečega križa povedal, da njegovi starši zelo potrebujejo pokojnino, do katere so upravičeni, toda ne vedo kako naj zaprosijo zanjo, ozir. kako naj izpolnijo tiskovino, ki jim je bila poslana.

Zastopnik Rdečega križa, kateremu je vojak objasnili zadevo, je takoj stopil v zvezo s postojanko Rdečega križa v bližini, kjer so živeli vojakovi starši. Rezultat je bil, da je nemudoma odšla k postarnemu paru delavka Rdečega križa, ki jim je pomagala izpolniti potrebne tiskovine.

Ni bilo dolgo in starši padlega vojaka so bili obveščeni, da bodo prejimali pokojnino do konca njih življenja. Mlajši sin je odšel preko morja s zavestjo, da so njegovi postarni starši preskrbljeni ter da imajo v Rdečem križu dobrega prijatelja, na katerega se lahko v silni vedno obrnejo.

ma zmotil glede časa svoje akcije. Izvanreden je bil v debati. Zelo živo se še danes spominjam neke večerje, na kateri ga je dr. Glenn Frank, vodja republikanske opozicije napadel, češ, da gre naravnost v smeri birokratične diktature. Njegov odgovor je bil tako delikatno in mojestersko delo intelektualne energije kot sem jih sploh kdaj srečal v svojem življenju. Podrl je Glenna bolj s tem, da ga je osmeil, kot s silo svojih dokazov. Odgovoril je tako brzo in s takim vedrim preziranjem, da je vse navzoči prevzel z njim — tudi navzoči republikanci so bili le veseli, ker so se zabavali.

Ogromno je bilo zadovoljstvo onih, ki so delali z njim. Dajal je več hvale kot ste je zaslužili. Nekoč sem imel priliko, da mu pomagam pri izdelavi nekega govora — ki seveda ni bil političnega značaja — in takrat me je presenetilo in navdalo z občudovanjem, ko sem videl, kako brzo je razumel, in s koliko jasnostjo je znal razložiti, kako bo uporabil ta odstavek, preuredil drugega in zavrgel tretjega.

Problemov se je lotil vedno empirično — v njem ni bilo niti senice dogmatičnih predsodkov. Osrednja točka njegovega "creda" je bila vedno naslednja: Ako bomo napravili Amerikance vredne Amerike, bo Amerika tudi postala vredna Amerikancev.

Nekoč sem ga vprašal, kaj mu daje predsedniški urad. Odgovoril mi je odkritosrečno, da mu je izvrševanje oblasti v velik užitek, da so mu borbe s kongresom zabava, še bolj pa borbe proti globoko vkorenjenim interesom izven kongresa. Vedno bolj in bolj pa je čutil, kako ga predsedništvo dovaja v osamljenost. "Karkoli storim," je dejal, "kamorkoli grem, bremenu predsedništva ni mogoče uteči. In nikogar ni, da bi ga mogel zaprositi, da deli to breme z menoj."

Ko sem ga nekoč vprašal, kateri trije predsedniki so po njegovem mnenju največji, mi je takoj odgovoril — Jefferson, Lincoln in Woodrow Wilson.

Leta 1938 sem prebil z njim dolgo popoldne. Bilo je kmalu po obisku Anthonyja Edena v Washingtonu. Takrat mi je povedal, da ima le malo upanja, da bomo v Evropi utekali vojni. "Kadar pride od tega, se nadam, da boste vi, delavski predstavniki, navzlic svojim napravitvostvom, vendar uporabili Winstonua Churchilla. On zna, kako voditi vojno. In potreben vam bo mož, ki zna voditi vojno." Zadnjič sem ga videl leta 1939. Takrat mi je dejal, da je vojna že zelo blizu in me še enkrat opomnil na to, kar mi je bil dejal glede Churchilla. Takrat sem ga tudi vprašal, ali misli, da zna Churchill tudi napraviti mir. Odgovoril je: "Na potu skozi puščavo si boste želeli drugačnega vodnika kot takrat, kadar ste na delu ustvarjanja v obljubljenih krajih in v civiliziranem svetu."

Nikdar pa ne bom pozabil njegovih zadnjih besed tistega dne: "Težko bo in dolgo. Toda Hitler je pozabil, koliko prenesa svoboda." — ONA.

RAZNE ZANIMIVOSTI

V spomin svoje pokojne matere je John D. Rockefeller ml. naročil celo skupino zvonov (72 po številu), ki visijo v stolpu kapele čikaške univerze v Chicagu, Ill. Največji izmed teh zvonov tehta 12 in pol ton, ali 25,000 funtov. Ko zadoni ta orjak, ga je čuti več milj daleč.

Največje orgle na svetu se nahajajo v tabernaklju znanege mormonskega templja v Salt Lake City, Utah. Tako ima ta tempelj najboljši in največji cerkveni pevski zbor (moške in ženske), ki šteje 500 pevcev.

NASIM POKOJNIM ČLANOM V SPOMIN

- Od zadnjega našega poročila o umrlih članih odraslega oddelka naše Jednote moramo žal zopet 32 novih imen vpisati v našo mrtvaško knjigo in sicer 21 članov ter 11 članic. Po starosti je štel najstarejši 80 let, najmlajši pa 18; njih povprečna starost je znašala 52 let.
- Med vsemi temi bo treba na častnem mestu na novo vpisati šest naših pokojnih sobratov, ki so padli na bojnem polju, ti so:
- CARL LAUSHA, član društva št. 70, umrl 2. decembra 1944, star 19 let.
- JOSEPH G. RELJAC, član društva št. 163, umrl 14. decembra 1944, star 27 let.
- NICHOLAS PAVLINICH, član društva št. 145, umrl 10. januarja 1945, star 21 let.
- FRANK POSTUDENSEK, član društva št. 59, umrl 11. marca 1945, star 27 let.
- FRANK DURALJA, član društva št. 42, umrl 24. marca 1945, star 24 let.
- STANLEY GREBENC, član društva št. 72, umrl 28. marca 1945, star 22 let.
- Drugi člani in članice*
- JOSEPH KUCIC, član društva št. 185, umrl 6. marca 1945, star 24 let.
- ANTON JAKSE, član društva št. 44, umrl 16. marca, star 23 let.
- ELIZABETH JANEŽIČ, članica društva št. 203, umrla 19. marca, stara 60 let.
- JOSEPHINE KUNST, članica društva št. 208, umrla 23. marca, stara 58 let.
- ANNA CERNE, članica društva št. 80, umrla 24. marca, stara 71 let.
- ALVINA PETERLIN, članica društva št. 80, umrla 29. marca, stara 36 let.
- ANNA STEPANOVIC, članica društva št. 80, umrla 27. marca, stara 70 let.
- CATHERINE STEFANICH, članica društva št. 3, umrla 31. marca, stara 68 let.
- STANLEY MATUSZEK, član društva št. 23, umrl 2. aprila, star 23 let.
- JOHN TANKO, član društva št. 135, umrl 4. aprila, star 72 let.
- MICHAEL GOLOBICH, član št. 30, umrl 8. aprila, star 78 let.
- FRANK LAURICH, član društva št. 57, umrl 6. aprila, star 59 let.
- JOHN HROVAT, član društva št. 169, umrl 8. aprila, star 59 let.
- MILDRED A. KOMIDAR, članica društva št. 156, umrla 9. aprila, stara 31 let.
- FRANK KOSAK, član društva št. 25, umrl 10. aprila, star 66 let.
- ROBERT F. BLAESS, član društva št. 08, umrl 12. aprila, star 18 let.
- JOSEPH KUS, član društva št. 75, umrl 12. aprila, star 77 let.
- JOHN D. JUDNICH, član društva št. 176, umrl 11. aprila, star 63 let.
- ROSE RAMUNDELLI, članica društva št. 162, umrla 16. aprila, stara 66 let.
- FRANK RIEGLER, član društva št. 180, umrl 16. aprila, star 59 let.
- ANNA PETRIC, članica društva št. 181, umrla 18. aprila, stara 63 let.
- AGNES POGORELC, članica društva št. 85, umrla 20. aprila, stara 80 let.
- THOMAS MUHIC, član društva št. 7, umrl 21. aprila, star 71 let.
- BARBARA MATANIC, članica društva št. 152, umrla 21. aprila, stara 60 let.
- ANTON SUKLE, član društva št. 2, umrl 21. aprila, star 80 let.
- MATHIAS KOLICH, član društva št. 2, umrl 1. maja, star 80 let.
- V tekočem letu je umrlo že 147 naših članov in članic. Naj v miru božjem počivajo! Blag jim spomin!

KUPUJTE VOJNE BONDE!

**Saturnin:
DOMOVINA - MATI**

Konec dela! Mehanično je izpustil Tone težak kompresor iz rok in se skušal izravnati. Zadel je v nizek strop iz samega črnega premoga, na katerem je lepo obsevala svetloba rudarske svetilke. Glavo mu je varovala debela usnjata kapa, zato se ni udaril in je pozabil zakleti. Stopil je nekoliko naprej, kjer je bil rov višji in si pretegnil mišice ter izravnal hrbet. Vse ga je bolelo. Ni šala tiščati ves dan sključen težak kompresor v črno steno. Ropot je ponehaval, ručna se je ustavila, tovariši rudarji so odhajali iz rova na hodnik. Tone je pohitel za njimi. Potegnil je iz žepa robec, si obrisal debelo prašnate naočnike ter otrli znoj. Sedaj je bolje videl stopati med gradum premoga.

"Sobota," je dejal sam pri sebi. "Spet bo nekaj uric veselja med prijatelji. Za nekaj frankov pozabiš vse težave."

Izredno močna ventilacija je nosila premogov prah po rovu. Tone se je bil že tako privadil teme, da je od časa do časa pljunil v stran ter si obrisal zaščitne naočnike. Tudi hladno je bilo, a debela rudarska obleka ga je varovala prehlada; ker je bil znojen, si je ruto okrog vratu nekoliko popravil ter jo tesneje ovil.

Dospeli so na širši rov, kjer jih je že čakal rudniški vlak. Med polnimi vozički premoga so bili tudi nekateri prazni. V te so se zavalili rudarji. Tako bodo prej dospeli k jaški, po katerem jih bo rešetka potegnila na beli dan.

Nekateri starejši rudarji so se vsi izčrpani kar sedeli v voziček. Tone je bil eden izmed mlajših, še precej čvrstih, dasi je tudi njemu težko rudniško delo pritisnilo svoj pečat na obraz. Rudarja moreš spoznati na prvi pogled. Tršata, koščena postava, bled in upadel obraz ter mrk pogled. Vendar je bil Tone še vedno krepak sin slovenskih dobrav. Tujini je ponudil svojo moč, ker v domovini ni vedel, kaj bi počel z njo. Vendar mu tujina še ni izpila vseh sil, kajti mlad je in krepak. Toda čuti, da ni več tako svež in čvrst, kot je bil tedaj, ko je odhajal v svet.

Prekobalil se je v voziček. Na dnu je bilo nekaj ilovnatih grud. Sedel je nanje in se zamislil.

Bobneče je odmevalo ropotanje vlaka po rovu. Rudarska svetilka je dajala delno svetlobo. Obrisal je steklo; tako je bolje videl steno, ki je drvela mimo njega. Bila je rjavkasta zdaj svetlejša, zdaj temnejša. Prikazovala se je iz teme in spet izginjala v nji. Tonetova lučica je razganjala temo, ki se je za njim spet zgrinjala. Lučice drugih rudarjev so bile kot zvezde tam daleč nekje in so izginjale, ko je vlak delal ovinek. Tedaj so tudi mala koleca presuhljivo zacvilila, sicer so pa srdito udarjala ob tračnice. Tone pa ni ničesar videl in tudi ne slišal. Ves ta ropot se je zvil v globoko tišino, po kateri so plavale njegove misli. Vzdignile so ga iz tega groznega podzemlja in ga prenesle v najlepši kraj sveta, v njegovo domačijo. Malokdaj so ga prijele take misli, toda kadar so ga, mu je bilo, da bi se zjokal in zavriskal.

V takih kratkih trenutkih je doživljal Tone svojo mladost. Pasel je krave tam za ledino; nato so se igrali vsi pastirčki "ravbarje in žandarje," tekli po krompir na sosedovo njivo, zakurili ogenj, skakali čezenj, spekli v žerjavici krompir in se stekli zanj, hiteli iskat krave in bili vsi srečni, če niso bile v škodi. Tone je bil zelo vesel, če domači niso zapazili krave, ki je sama primedla predčasno s paše domov.

Potem je hodil v goščo iskat, kje rasto lepe in ravne leskove palice. V postu jih je narezal in naredil pisane butare za cvetno nedeljo. Najlepše seveda zase, druge pa je prodal na vasi. Njegova butara je bila vedno največja. S kakšnim zavidanjem so ga gledali tovariši, ko je z brinovim vrhom svoje butare segel v farni cerkvi prav do vrha ograje na koru in podražil pevce, ki so se sklanjali čezenj. Vendar jo je takoj previdno umaknil, da mu ni zmanjkalo pomaranče. Tone je imel vedno prave pomaranče obošene na butari, ker si ni nikogar bal, drugi so imeli pa samo jabolka ali v lep papir zavito repo.

Postal je že ves fantovski in je smel iti v stolp farne cerkve, ko so pritrkavali. Hitro se je tudi on naučil te umetnosti. Kakšno veselje je bilo, ko so ob velikih praznikih še v jutranjem mraku lezli v stolp in z ubrano pesmijo zvonov zbudili in pozdravili vso faro ter jo klicali v cerkev. Skozi lino je opazoval ljudi, ki so se kot mravlje pomikali po stezi proti cerkvi ter pogledovali v zvonik, čigavi fantje znajo toliko načinov pritrkovanja. Zlasti lepo je bilo na sveti večer. Leden veter je pihal okrog line, mrzaj je rezal, a zvonovi so peli kot malokdaj in srce se mu je smejalo. Tedaj je bil fant od fare.

In še bolj fantovski je postal Tone. Ko so šli od društvenih sestankov, so se ustavili sredi vasi in dejali: "Pa jo dajmo. Tisto o pomladi in škranjih."

Tiho so poskusili glasove, kako se ujemajo. Nato so začeli polni, sočni akordi mile slovenske narodne pesmi. Kako prijetno je bilo zvečer peti! In vrstile so se pesmi o Soči in Savici, o rožmarinu in nageljnu, o fantu in dekliču, o planinah, pticah in rožicah. Drugo jutro so ljudje ugibali; čigave glasove so slišali in kateri fantje so še peli. Oče in mati, bratje in sestre so bili ponosni na Toneta.

S harmoniko in velikim "puščalcem" je kmalu nato odšel na nabor. Tovariši so bili vsi židane volje. Korakali so po beli Ljubljani, da so meščani kar gledali za njimi. Zapeli so jim in zaigrali, Tone pa je celo zavriskal, sicer pa je miril veselo tovariše, da so se dostojno vedli. Naj vidijo meščani, da so deželani veseli, a ne surovi.

Na dolgo za tem se je Tone peljal daleč od doma služiti kralju in domovini. Ni mu bilo posebno dolgčas po domu, najbolj še po materi; ker hitro se je zvil v nove razmere in dolžnosti. Dobro se je razumel s tovariši in skupno so preživljali vesele in žalostne dneve. Tedaj mu je zbolel oče in umrl. Tone niti na pogreb ni utegnil, tako hitro se je to zgodilo. Očetova smrt ga je še bolj zresnila, še bolj je vzljubil mater in sklenil pomagati domačiji. Ko je odslužil vojake in se vrnil domov, se je zaril v domačo zemljo, delal in garal z ljubeznijo in veseljem, toda vedno ga je mučila misel, da še premalo stori, da mora kaj večjega napraviti.

Tedaj se je domislil, kako mu je pri vojakih ugajal tisti France, ki je često pripovedoval, kako je bilo v Franciji. Delal je tam v rudniku, si kmalu prislužil čedno vsoto, se vrnil domov in si sezidal hišico. Ko se vrne od vojakov, se bo poročil in tako imel lastni dom. Tudi Tone bi rad kaj takega poskusil. Vedno bolj se ga je ločevala ta misel. Šel bi v svet, tam si veliko prihranil, se vrnil domov in vsi bi zadovoljno živeli. To mu ni dalo miru in odločil se je, da poskusi srečo. Ničesar ni črnil domačim, ko so ga spraševali, čemu hodi zadnje čase tolikokrat v Ljub-

ljano. Tam je dobil različne agente, ki so mu pripravili za drag denar vse potrebno. Ko je bil enkrat na vlaku, se je že hotel skesati in se vrniti; a ne, treba je poskusiti. Čudovito dolga je bila tista vožnja — zares mora biti sedaj silno daleč od doma. Pripeljal se je v Francijo, razumel ni niti besedice, toda že na postaji so ga čakali neki neznanci, ki so bili z njim zelo prijazni. Podležil! Ob težko zaslužen denar so ga pripravili. Zanje je moral garati in od njih je bil popolnoma odvisen. Nesramno so ga zlorabljali. Tudi delo v rudniku je bilo grozno mučno. Stokrat rajši bi bil doma ostal in delal najtežja dela. Toda vstrajal je — za mater in domačijo. Rov se je privadil razmeram, se je osamosvojil in si sam poskusi dela drugod. A ni imel sreče. Begal je od kraja do kraja, ponekod je bilo boljše, drugod spet slabše, a povsod je bilo hudo, zelo hudo. Prihraniti ni mogel ničesar. Če mu je pa kje kaj ostalo, je porabil zato, da se je s Slovenci, ki jih je povsod nekaj našel, nekoliko razveselil in pozabaval.

Peto leto je v tujini, a še ničesar ni prihranil. O, mari bi bil doma ostal... V tem rudniku, kjer sedaj dela, je sicer dobra plača, toda delati mora kot črna živina. Izrblijo ga. V najglobokejši rov, blizu sedemsto metrov globoko, so ga poslali. Nobenemu ne bi tega privoščil. Često mora ležati na mokrih tleh in kopati v strop nad seboj, ali tiščati z ramo, da, celo s čelom kompresor v črno premogovno steno. Delati je treba hitro, kajti določena množina prefoga mora biti nakošana. Po osmih urah tega nečloveškega dela često ne ve več, kje je in kaj mu je stori. Kdo bi mu zameril, če se ob sobotah nekoliko razveseli s prijatelji ob vinu.

In danes je sobota. Ali naj

danes spet zapravi polovico zaslužka, ali naj ga dene na stran in prične varčevati. To bi bilo najmodernejše. Hranil bo denar, da ga bo poslal materi, ki je že stara in še vedno misli nanj. Saj mu je zadnjič pisala tako lepo pismo. Vpraševala ga je, zakaj tako redkokdaj piše, kako mu gre, ali je zdrav, če kaj moli in če hodi kmaši, naj vendar pride že skoro enkrat domov, težko ga pričakuje in bi ga rada še enkrat videla, preden umrje. Ganilo ga je to pismo, skrbno ga hrani doma v predalu. O, če bi imel tisti denar, ki ga je po neumnosti zapravil, takoj danes bi se že lahko odpeljal na tisto dolgo, dolgo pot proti domu, proti domači vasi, kjer ga čaka mati. Rov se je razširil, električne žarnice so ga razsvetljevale, obstali so. Tone se je zbudil iz svojih misli. Zlezal je z vozička in se napolil s tovariši proti jaški. Skoro vsi so molčali, le nekateri so brundali pred se nerazumljive besede. Bili so vsi umazani, črni do skrajnosti. Tudi obraz jim je bil na debelo zaprašen s premogovnim prahom, le okoli oči so imeli svetlejšo liso, kjer so sneži zaščitne naočnike. Saj to niso bili več ljudje, ampak sužnji, slabši od onih na rimskih galijah ali v sicilskih kamnoolomih. Potrpežljivo so čakali, kdaj pridrvi rešetka in jih potegne na svetlo. Delavca pri jaški sta pazila na signale.

(Dalje prihodnjic.)

Domača fronta

Čuvajte se nezgod v vojnem času
Washington. — Naraščajoče število nezgod, katere bi se bilo dalo preprečiti, v resnici podaljšuje vojno, ker nam na ta način odvzemajo na milijone

delovnih ur v produkciji, v industriji in v poljedelstvu, ker nam ubijajo ali onesposobijo izurjene delavce in farmerje, uničujejo nenadomestljiv material in opremo, črpajo zalogo redkega materiala za popravila in zapravljajo naše delovne sile, obenem pa zahtevajo nego v naših že sedaj preobloženih bolnišnicah, zaposlujejo preza- poslene zdravnike in bolničarke. Pomagajte zniževati število nezgod in bodite previdni — v prometu, doma, pri delu v tovarnah in na farmah. (OWI).
Washington. — Vlada mora Pet zahtev Strica Sama Washington. — Vlada mora ta teden prositi svoje državlja-

ne naslednje:
Napravite si načrt za počitnice tako, da boste vse ali pa vsaj del preživeli na farmah in pomagali pridelovati živež. Uradniki na County ali pa na Farm Employment Service imajo na razpolago vse potrebne podatke.

Povprašajte pri svojem lokalnem komiteju za nabiranje, ali nabira vaša občina kositer. Ako je odgovor "da," glejte da boste shranili in oddali vse svoje rabljene "tin cans." Tudi danes je to material, katerega še najbolj primanjkuje.

Doma dajte pregledati in popraviti vse svoje kurilne naprave, tako da vam bodo dobro služile v prihodnji zimi. Goriva bo manjkalo in vse peči morajo biti v dobrem stanju, da ne bo potrate.

Pobijajte draginjo. Inflacija bo ostala največja grožnja, dokler ne bo ustanovljeno ravnovesje med povpraševanjem in ponudbo. Kupujte le, kar zares potrebujete. Hranite svoj denar, da boste z njim kupovali

one izboljšane izdelke, ki bodo po vojni na razpolago.

Ako ste pomožna bolničarka, deljate toliko ur vsak dan, kot le morete. Bolnica vas vedno potrebuje. (OWI).

Prodaja avtomobilov se mora vršiti na podlagi maksimalnih cen OPA

Washington. — Urad za administracijo cen je naznanil, da morajo osebe, ki v oglasih ponujajo na prodaj stare osebne avtomobile, bodisi v dnevnih ali drugih publikacijah, navesti v svojem oglasu: Kakšen voz je, leto modela, tip modela, ceno, za katero je na ponudbo, ter izjavo, da je cena v "skladu z maksimalno ceno OPA."

Ta določba stopi v veljavo 9. maja 1945. Njen cilj je, da pomaga izvesti določbe glede maksimalnih cen rabljenih avtomobilov. Lastniki avtomobilov, ki žele objaviti oglas ponudbe za prodajo, morajo izvedeti lokalno OPA maksimalno ceno dotičnega avtomobila, ako po telefonu vprašajo svoj lokalni War Price and Rationing Board. — (OWI).

**Angleški
Molitveniki**

V krasni vezavi, najfinejšega izdelka.

"KEY OF HEAVEN" v finem usnju \$1.75

Naročite pri:

SLOVENIC PUBL. CO.
216 West 18th Street
New York 11, N. Y.

V LOGE
v tej posojilnici
savarvano do \$5,000.00 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C. Sprejemamo osebne in družbene vloge.
LIBERALNE OBVESTI
St. Clair Savings & Loan Co.
6335 St. Clair Avenue - Head, 6379 CLEVELAND 3, OHIO

"Going our Way?"

● Lahko jim daste lift na več kot en način, če ne kličete na daljavo med 7 in 10-vsak večer.
To je čas, ko mnogo mož v taboriških kličje domov in zelo bodo hvaležni za vašo pomoč, če jim prepustite linije.

Buy War Bonds for Victory!
THE OHIO BELL TELEPHONE COMPANY

Naročite si dnevnik!

V Clevelandu izhaja že nad 40 let slovenski list z imenom "AMERIŠKA DOMOVINA" V teh časih, ko se vrste svetovni dogodki tako naglo mimo nas, bi moral biti v vsaki slovenski hiši vsaj en SLOVENSKI DNEVNIK

Ako še niste naročeni na "AMERIŠKO DOMOVINO" nam sporočite in poslali vam jo bomo za en teden BREZPLAČNO na ogled. Izhaja vsak dan razen ob nedeljah in postavnih praznikih.

"AMERIŠKA DOMOVINA" je primeroma zelo poceni. Za vse leto vas stane samo \$6.50; za pol leta \$3.50, za četrt leta \$2.
Naročite si jo na ogled. Prepričani smo, da se vam bo list dopadel.
AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

NAROČITE IN ČITAJTE
priznana najboljšo slovensko družinsko revijo

"Novi Svet"

★ ★ ★
Prinaša zbrane članke, črtice in najlepše zanimive povesti. Posebno je zanimiv "SLOVENSKI PIONIR," ki prinaša zgodovinske podatke slovenskih naselbin in slovenskih družin v Ameriki. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez tega zanimivega in pomenljivega slovenskega mesečnika.

Stane letno za Ameriko \$2; za Kanado \$3.
Naročnino sprejema:
★ ★ ★
"NOVI SVET"
1849 W. Cermak Rd. Chicago, Ill.

SAFEGUARD
YOUR
FUTURE
BUY BONDS

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

REMEMBER THE BOYS IN SERVICE
They Are Counting On You!

PVT. FRANK SLANA, PREVIOUSLY MISSING NOW REPORTED KILLED IN ACTION

Waukegan, Ill. — Private Frank Slana, 26, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, was killed in action. Previously reported missing on April 15, 1944, he was killed in action on that date in Aambutyo, Admiralty Islands, according to a telegram received by his parents, Alderman and Mrs. Matt Slana from the War Department a short time ago. Pvt. Slana was a member of the First Cavalry Division and was one of the first to enlist from North Chicago, Ill., on Nov. 29, 1940. He had been overseas since April 1943.

The last letter received from him by his parents was on March 17, 1944, at which time he stated that he was in a hospital in New Guinea. From information received, it is indicated that he was shot while in action somewhere in the Admiralty Islands area.

Before going into service, he was employed at the American Steel and Wire Co. He was a graduate of the Mother of God School in Waukegan and the Waukegan Township

High School. He was a member of St. Joseph's Society, No. 53 KSKJ, being an active K. S. K. J. sports fan and participant. He also belonged to the Knights of St. George Society, the Holy Name Society, and the Waukegan Eagles. His father is Alderman of the 1st Ward in North Chicago. Besides his parents, he is survived by three brothers, Matt Slana of Joliet, Supreme Treasurer of the KSKJ, Joseph Slana of North Chicago, and Edward Slana of the Coast Guard in Mobile, Ala.; and two sisters, Mrs. Joseph Zorc of No. Chicago, and Sister Annella, a nun at the St. Therese Hospital in Waukegan.

Furloughed After 33 Months in the Pacific
Cleveland, O. — Sergeant Henry Malensek, 6512 Bonna Ave., is enroute home after serving 33 months with an Air Force service command in the Pacific.

Every KSKJ lodge should be active in one field or the other

INSTALL OFFICERS

Cleveland, O. — The last meeting of the Yugoslav Slovene Club was held on May 7, 1945, at the International Institute.

After the regular business discussion the newly elected officers, Miss Mary Marsich, president; Mrs. Frank Vogel, vice president; Mrs. Edwin Warnke, recording secretary; Miss Helen Levstic, corresponding secretary, and Miss Frances Rotter, treasurer, were installed with an impressive ceremony, and with the members renewing their pledge made it a memorable meeting.

The retiring president, Mrs. Dolores Grdina, in her speech thanked the Board for their co-operation throughout the year, and presented each with a lovely gardenia.

The Board expressed their appreciation and acknowledged the success of the year was due to the untiring efforts of the retiring president.

Miss Mary Marsich, the new president, accepts the chair, thanks the Club for the honor and asks for their co-operation towards a successful year.

The following committee (Continued on Page 2)

OTHERS

Lord let me live from day to day,
In such a self-forgetful way,
Than even when I kneel to pray,
My prayers may be for Others.

Let self be crucified and slain,
And buried deep. And all in vain,
May efforts be, to rise again
Unless it be for Others.

And when my work on earth is done,
And when my crown in heaven begun,
Let me forget the good I've done,
Whilst thinking still of Others.

Others, Lord, yes, Others,
Let this my motto be,
Let me live for Others,
That I might live for Thee.
—Selected.

★ ★

K. S. K. J.

Members Serving

Our Country

3,870

★ ★

Missing in Philippines

Cleveland, O. — The War Department notified Mrs. Louise Sintic, 478 E. 148 St., that her husband, Pvt. Joseph E. Sintic, has been missing in the Philippines since March 12.

Pvt. Sintic, 25, is the son of Mr. and Mrs. Thomas Sintic, Rock Creek, O. Before entering service in October 1943, he was graduated from Geneva High School and employed by the Ohio Gear Co. He went overseas with the infantry last June.

His brother, Pfc. Edward Sintic, was killed last May in New Guinea.

Wounded in Germany

Cleveland, O. — Sgt. Emerie W. Kordan, 24, is hospitalized in Germany with wounds suffered there April 20, according to word received by his parents, Mr. and Mrs. Anton J. Kordan, 9005 Union Ave.

In uniform since December 1943, he went overseas in January. He formerly attended St. Lawrence Church.

His brothers in service are Cpl. Alphonse in the Philippines and Cpl. Anthony in Germany.

STRABANE SOCIETY GIVES 9th ANNUAL BANQUET IN HONOR OF MOTHERS, FATHERS

Strabane, Pa. — The Ninth annual banquet honoring the Mothers and Fathers of the Senior and Junior Booster Clubs of the KSKJ of Strabane was held in the lodge home on Sunday evening, May 13th and proved another imposing event in the many credited to these organizations. As each mother entered she was presented with a rose by Booster members.

Miss Jane Bevec, president of the Booster Club, presented John A. Fisher as toastmaster and the Rev. Father Edward Istocin gave the invocation.

Miss Jane Vella presented a group of talented youngsters who danced and sang.

Frank Lokar, president of the Pittsburgh Boosters and a member of the Supreme Board, was presented and led the singing of several Slovenian songs and also spoke to the mothers and fathers in the Slovenian language.

The Rev. Father Istocin spoke briefly and District Attorney George T. Cummins spoke emphasizing the sorrow and anguish that fills the hearts of mothers this year,

whose boys are scattered all over the far flung battle fields of the old world.

The Rev. Father Edward Szelong, pastor of St. Genevieve's Polish Catholic Church spoke on the theme of mother's sacrifice in the struggle of rearing a family.

Among the honored guests were secretary of the Moose, Anthony Bevec, Jr., president of the St. Jerome's Lodge, Mr. Michael Tomic, president of the Civic Club, Anthony Alderson, secretary of the JSKJ, Mrs. Ignatz Tomic, and Funeral Director John Yoney.

Greetings were read to the Mothers from boys of Strabane, who are overseas and in camps.

In charge of the banquet were Mrs. John Maroischak, Miss Grace Oravic and Mrs. Rose Powers and Miss Mamie Bevec.

Waitresses were Mrs. John Fisher, Mrs. Frances Grohal, Mrs. Frances Bevec, Miss Virginia Turk, Miss Agnes Urbancic, Miss Olga Delost, Mrs. Agnes Bevec, Mrs. Josephine Renko and Mrs. Vicki Tuttin. Reporter.

Victory in Europe Brings World Peace Nearer

Our great joy at the cessation of hostilities was necessarily tempered with the sobering thought that a great war is still to be won in the Orient. Our mood also is chastened by the remembrance of the immense sacrifice we paid to stop the Nazi-Fascist juggernaut. It is true that "beardless youth" flamed through the air to pave the way for victory but so many of that gallant band will not return that countless homes are forever desolate through their untimely passing. It remains for us to see that their sacrifice has not been made in vain.

There are hopeful signs that we are consecrating ourselves to this noble end. The nations of the world are gathered in solemn conclave thru their plenipotentiaries in San Francisco to plan the future security of mankind. The great powers are sponsoring this historic meeting but as the sessions progress the rights of the lesser powers are emerging with greater clarity. This is providing a foundation of true justice on which world peace can be equitably built.

From the European sector comes equally heartening news. The defeated German high command does not minimize the disaster that has overtaken Nazi arms and aims. The pretense of an undefeated German army as raised in 1918 can never be true for 1945. The new government in Berlin confesses the complete failure of the German cause. The dead or vanished fuhrer is openly repudiated by the immediate abandonment of the "Heil Hitler" salute by German nationals. The Superman theory is dead at German hands.

Germany's new leaders confess that a hard future confronts the nation. They are urging the people to pay the steep price necessary for future admission to the family of nations. Nazi fanaticism has given way to stolid German realism.

We are to be the architects of the new peace. Arguments for harsh or easy terms are bootless. We want simply a just peace. Pope Pius XII has furnished the perfect blueprint. Under his guidance let the world build the temple of peace on the foundation of justice. Then future world security is assured for all, great and small, victors and vanquished.

In the flush of victory we must not forget to thank God for the favor He has shown us. In the same humble spirit we must ask for assistance in our conflict with our remaining foe. Only with God's gracious help can we make our dreams of world peace come true.—Catholic U. Bulletin.

Recovering in Germany

Cleveland, O. — Staff Sergeant Michael E. Turk, Jr., 23, has returned to duty after recovering from wounds suffered in Germany serving with an armored division of the 7th Army.

Member of St. Lawrence Parish before entering service in July 1942, he went overseas last September. His parents, Mr. and Mrs. Michael E. Turk, live at 9524 Gibson Ave.

His brothers in uniform are Marine Corp. Ralph in the Pacific and Seaman 1-c Clarence with the Navy in Norfolk, Va.

TWO KSKJ SOCIETIES TO MARK JUBILEES WITH SERVICES IN CHURCH MAY 27

Two KSKJ societies will mark anniversaries this coming Sunday, May 27.

St. Vitus Society, No. 25, oldest KSKJ unit in Cleveland, O., will celebrate its 50th anniversary with a Solemn High Mass at 10. a. m., in St. Vitus Church.

There will be no other celebration marking the Cleveland lodge's 50 years in the fraternal field, because of war conditions. (Photo of present-officers appears on Page 1 of this issue.)

The Mary Queen of May Society, No. 157, of Sheboygan, Wis., will also celebrate an anniversary—its 30th jubilee. The society, largest in the State of Wisconsin, will mark its date of founding by corporative attendance at the 8 o'clock Mass, in SS. Cyril and Methodius Church.

BOMBING MISSION FATAL TO AUGUST MUSICH, FORMER WAUKEGAN JOSEPH'S MEMBER

North Chicago, Ill. — August L. Musich, 19, previously reported as missing in action was killed while on a bombing mission near Regensburg, Germany on Feb. 22, 1944. Musich, son of Mrs. Frances Musich, 1106 Adams St., joined the U. S. Air Forces on Oct. 19, 1942, and went overseas for duty during Nov. of 1943. The War Department reported that he took part in a bombing mission over Regensburg and that the plane was shot down about 55 miles southeast of that city.

He was a member of St. Joseph's Society, No. 53 KSKJ at Waukegan, and attended the Mother of God School and the Waukegan Township High School. He is a former employee of Motor Products Co., North Chicago. Another brother, Joseph, is in the U. S. Army in the Philippines. Surviving brothers and sisters are: Frank, Matilda, Josephine and Virginia. The father of August Musich died some years ago. Musich was a member of the Holy Name Society of the Mother of God Parish in Waukegan.

CPL. ANTHONY MUREN, FORMER KSKJ CAGE STAR, 3-YEAR VETERAN, KILLED IN ACTION

Joliet, Ill. — Four days after observing his 25th birthday anniversary, Cpl. Anthony Muren, son of Mr. and Mrs. Louis Muren, 915 N. Broadway, was killed in action in Germany, April 11, it was revealed by the War Department. He was known to his friends as "Buff." (Photo on Page 3, this issue.)

A veteran of nearly three years' overseas duty, he had never been home on furlough. The corporal was inducted on Nov. 28, 1941, after which he was sent to Camp Croft, S. C.; Camp Blanding, Fla.; Fort Benning, Ga., and Indiantown Gap, Pa., from where he was sent overseas. He landed in Scotland and was sent immediately to England.

A few months later, Cpl. Muren was sent to Oran where he participated in his first major engagement. From Africa he was sent into Sicily with the invasion troops and then returned to England where he trained for D-Day in France. His division was one of the first to hit the beach there.

While in France, he fought in battles at Caumont, Mortain, Soissons and Laon. From here he went into Belgium with his unit and from there to Germany.

Awarded Bronze Star

Serving with the first division of the first army, Cpl. Muren and his outfit were among the first to invade North Africa, Sicily and France and with the first troops to smash thru the supposedly impregnable Siegfried line. On several occasions he was decorated for bravery in action and recently was decorated with the bronze star.

Cpl. Muren won prominence while in England by captaining the basketball team of his unit to championship. The squad won 20 straight games under his direction. While at home, he starred in KSKJ basketball tournaments losing out twice in the finals.

His last letter to reach Joliet was dated April 10, the day preceding his death.

Born in Joliet, Cpl. Muren attended St. Joseph's parochial school and Joliet Township High School. In civilian life he was employed by the Ruberoid Co. He held membership in the Holy Name Society at St. Joseph's Church, and the St. Francis De Sales Society, No. 29 KSKJ. Other than his parents, he is survived by two sisters, Mrs. Frank Mali and Miss Ann Muren; and four brothers, Pfc. Louis, August, Joseph and Bernard Muren.

A memorial service was held May 12 at St. Joseph's church.

Wounded in Germany

Cleveland, O. — The War Department notified Mr. and Mrs. Frak Dular, 4300 Lander Rd., Orange Village, that their son, Sgt. Edmund C. Dular, suffered wounds in Germany April 14.

Sgt. Dular, 21, is a graduate of John Adams High School and a former employee of the National Acme Co. The infantryman entered service in October, 1943, and went overseas last January.

INVITATION TO SLOVENIAN CATHOLIC DAY June 24, 1945, Joliet, Ill.

We are using this means of calling to the attention of our Catholic Slovenes in America that there will be a Catholic Day in Joliet June 24, with an appropriate program.

The decision to hold this day was decided upon after a meeting with the Slovenian Clergy in Chicago April 12. Our Catholic Organizations have given their approval.

It is necessary that the Catholic Slovenians declare their position in regards to the many vital questions that arise here and throughout the world.

A detailed program will be announced later.

The Joliet Community, as hosts at this year's Catholic Day, desires as great a representation as possible in these times from near and far.

We are in particular inviting the Slovenian Catholics from the neighboring communities and representatives of their organizations.

We hope to see you in Joliet June 24.

Rev. M. J. Butala
Rev. Edward Gabrenja, OFM
Rev. John J. Canon Oman
Rev. Alexander Urankar, OFM
Rev. M. Jager.

THE MAGIC TOUCH
OF AMERICAN GENIUS CHANGES

INTO PRICELESS MEDICINES FOR OUR WOUNDED MEN AND INTO THOUSANDS OF WAR MATERIALS AND SUPPLIES TO HASTEN VICTORY

TURN IN USED FAT FOR CASH AND EXTRA RATION POINTS

OUR PAGE WAR KITCHEN

by **FRANCIS JANCER**
1110 Third St.
La Salle, Ill.

Bread — the staff of life! How many housewives today bake their own bread? Yet wherever homemade bread is laid out, nine times out of ten it goes very fast. The time has come when many should revert to the old-fashioned homemade bread, because of the lack of different essential foods, and I am sure our families will eat more bread if it comes out of our ovens.

Home Rye Bread

2 tablespoons shortening, 2 tablespoons granulated sugar, 1 teaspoon salt, 1 cup scalded milk, 1 cake fresh yeast, 2 tablespoons lukewarm water, 2 cups sifted all-purpose flour, 1½ tablespoons caraway seed, 1½ to 2 cups unsifted rye flour.

Place shortening, sugar and salt in a bowl, stir in milk, then cool to lukewarm. Add the yeast cake which has been softened in the warm water. Then add the all-purpose flour and stir until smooth. Cover, let rise in warm place until double in bulk. Turn out on a rye floured surface, and knead in caraway seeds and enough rye flour to make a firm dough, elastic to the touch. Place in bowl, brush top with salad oil, cover and let rise in a warm place until double in bulk. Knead again on lightly rye-floured board until free from air bubbles. Shape in a loaf and place in greased or oiled loaf pan. Brush top again with salad oil. Cover and let rise again in a warm place until double in bulk. Bake in a moderate oven 350 degrees for 45 to 50 minutes. Brush with melted fat or salad oil, remove and cool. Makes 1 loaf.

White Bread

1 cup fresh milk, 1½ tablespoons granulated sugar, 2 teaspoons salt, 2 tablespoons shortening, ¾ cup hot water, 2 cakes fresh or dry yeast, ¼ cup lukewarm water, about 5½ cups sifted all-purpose flour.

Scald milk. Pour into a large bowl; then add sugar, salt, shortening, and hot water, and stir until shortening is melted. Cool to lukewarm, or until a little of the mixture dropped on the inside of the wrist feels almost cool.

Add yeast, which has been crumbled into the ¼ cup lukewarm water, and stirred until softened. Add flour, cupful by cupful, mixing thoroughly after each addition with a knife or spoon until you have a dough that clears the bowl, and can be turned out on a floured board and kneaded.

Knead by folding the dough over on itself, pushing it lightly with a sort of rocking motion, folding it over, pushing it and repeating the process, until the surface of the dough feels smooth and looks satiny.

Shape dough into a smooth ball. Place in a greased bowl; brush top lightly with melted fat or salad oil; cover with clean towel, and let rise in a warm place away from drafts, until double in bulk.

Then knead the dough down; turn onto floured board and shape into two loaves. Place in 2 greased or oiled loaf pans, brush top lightly with melted fat or salad oil, cover with a clean towel and place in a warm place and let rise until double in bulk.

Bake in a moderately hot

NOW JAPAN!

(A group of Victory Messages from the Chiefs of the Fighting Navy, Marines, and Coast Guard to the Production Lines of America.)

"Now with the hosts of evil and barbarism vanquished in Europe, we must turn our full attention to the Far East. There we still have a powerful enemy, who boasts that he is willing and ready to fight on for 100 years if necessary. We assure him it will not take that long. Still he has powerful legions of troops in his home islands and on the coast of China, perhaps seven million of them. Although the vast circumference of his empire has been shrunk by our assaults, his naval power destroyed and his air forces crippled, we have a long road to travel before victory.

"Japan must be beaten into defeat, into unconditional surrender. The reconquest of the Philippines was a step in that direction. The remaining steps must and will be taken. We have no intention of relaxing until the eastern barbarian shares the fate of his partner. We have not forgotten Pearl Harbor. We know that the American people, with equal devotion and sacrifice, will support their sons and brothers, who will be fighting our savage enemies in the far Pacific until the final victory is won." —Fleet Admiral William D. Leahy, USN, Chief of Staff to

oven of 400 degrees for 20 minutes then at 350 degrees for 25 minutes longer. When done, remove, brush with melted butter, and cool on top of bread pans or on cake rack.

Bran Icebox Rolls

½ cup shortening, 6 tablespoons granulated sugar, ¾ teaspoon salt, ½ cup boiling water, ½ cup bran, 1 cake fresh yeast, ½ cup lukewarm water, 1 beaten egg, about 3 to 3½ cups sifted all-purpose flour.

Mix shortening, sugar and salt with boiling water; then add bran and cool to lukewarm. Soften the yeast in the lukewarm water; add with the egg to the bran mixture. Stir in flour enough to make a soft dough, and beat thoroughly; then cover, and store in the refrigerator overnight. In the morning form into rolls or small balls and place in greased or oiled muffin pans. Cover with a clean towel. Let rise in warm place until almost double in bulk. Bake in a hot oven 425 degrees 15 to 20 minutes. Makes 2 dozen rolls.

the Commander-in-Chief of the Army and Navy.

"During the past year, the war in the Pacific has progressed at an accelerated tempo. In that area—which is as yet primarily a naval war—we are still securing positions from which to launch heavier and more concentrated offensives against the Japanese homeland. At the same time, the closer we get to the heart of Japan, the stronger we find her resistance—as we experienced on Iwo Jima, and more recently Okinawa. The farther we advance, the longer our vital supply lines become, further complicating our already complex logistic system.

"The problem of conveying the millions of troops now in Europe halfway around the world to the Far East is one of the most immense which any naval force ever faced. To supply them once they get there will be almost equally difficult. These problems must be—and are being—solved even as we continue to press home the campaigns now underway in the far Pacific. Coordination of effort among the fighting forces and the efforts of workers on the homefront have made possible our success so far and will continue to be essential to ultimate victory." —Fleet Admiral Ernest J. King, USN, Commander-in-Chief, U. S. Fleet, and Chief of Naval Operations.

"The forces of tyranny and aggression in Europe are crushed. The way is open there for the resumption of the onward march of progress and civilization.

"The victory of the Allied Forces is the work of many hands and many minds. It is a victory for the industries that armed them. It is a victory won by united effort at home and in the zones of combat.

"Now we can turn the full force of our fighting capacity against Japan. In this fact the thousands of American men fighting in the Pacific can find cause for encouragement but little cause for celebration. The job calls for too much hard fighting and too much hard work to afford it.

"We do not count on a quick end to our war with Japan. If the enemy's actions were at all times dictated by common sense he might choose to surrender soon. He is already cut off from most of his necessary raw materials. The war in-

dustries of Japan have taken a severe pounding. There is nothing in prospect for them but a continually mounting pressure applied by Allied land, sea and air power with eventual complete destruction.

"In the task ahead we shall in due course have the powerful help of great Armies and Air Forces from the European Theatre. We have gained a sufficient control of the sea and air to insure these forces an unlimited choice of objectives. But all we have gained, all we have built, all we have planned to achieve victory in the Pacific will be of no avail without one element. That indispensable element is the *continued support and sustained faith of all the American people* until the complete defeat of Japan." —Fleet Admiral Chester W. Nimitz, USN, Commander-in-Chief, U. S. Pacific Fleet and Pacific Ocean areas.

"Victory in Europe was purchased with the blood and raw courage of the magnificent men of our Army, Navy, Air Force, and of our Allies who have pushed the European operations to their just conclusion. It was purchased with the life of our revered Commander-in-Chief, President Roosevelt.

"Through these men, we have now utterly defeated the European enemy. Because of them we can now devote our full effort and force of arms to the enemy who still faces us in the Pacific. That other enemy, Japan, has been the especial concern of my own fighting unit, the United States Marine Corps. We Marines know the Japanese well. We have fought him on Guadalcanal, at Bougainville, Tarawa, on New Britain, at Saipan, Tinian, Guam, Peleliu, Iwo Jima, and other bitterly contested beaches and jungles.

"Like the European enemy, we know him to be well equipped and organized. We also know him to be savage, determined, tenacious, and fanatically brave. These qualities will increase in him as we drive him back, penetrating closer and closer to his homeland. To defeat him in the near future will require all the arms that this nation can muster, all the perseverance, unflagging effort, and stamina that were needed for the European victory. It will be no easy task. Let no one minimize it." —General A. A. Vandergift, USMC, Commandant, U. S. Marine Corps.

"Our decent-thinking free people have taught a brutal and treacherous European enemy that there is no fighter as fierce, resourceful, and durable as he who fights in defense of his liberty. On the ground, in the air, on the sea, and under the sea, the determined Allied forces have thrashed the best that the Nazis had to offer; and it is heartening to hear the determined announcements of our leaders assuring us that this time Germany will be effectively fettered and prevented from resuming her vicious plan of world domination.

"There is cause for rejoicing, but the rejoicing must take the form of cheers from the deployed ranks of the fighting forces and cheers from the deployed ranks of the civilian forces standing steadfastly by their machines and tools. This is no time to quit and go home. We still have Japan to defeat and we must swarm over Japan and wreck the Jap war-making potential just as we have wrecked Germany's war-machines. By no other means

INSTALL OFFICERS

(Continued from page 1) chairmen were appointed: Mrs. William Lausche, Welfare; Mrs. Raymond J. Grdina, Membership. Mrs. Frank Skoda, Federation of Women's Clubs; Mrs. August Haffner, Publicity, and Mrs. Frank Grdina, War Works.

The next meeting will be held on June 4, 1945, at the International Institute, and here's hoping the attendance will be 100 per cent to greet our new president.

Josephine Haffner, Publicity Chairman.

FRATERNAL INSURANCE

Enables the men and women of moderate means to protect their families at actual cost of protection.

Is the purchase of a moderate estate for your family on the installment plan.

Insures that your boys and girls shall not become objects of charity in the event of your death.

Binds you and your family in the bonds of fraternal fellowship to thousands of other families.

Drives away the anxious thought of the morrow which would rob your life of many pleasures and much peace.

Indicates education and a spontaneous desire to a higher plane, both financially and socially.

It is a duty every man and woman owes, not only to those dependent on them, but to society as well.

Should be carried in as large an amount as income justifies.

A new KSKJ member today means a bigger KSKJ tomorrow. A bigger KSKJ tomorrow means a better KSKJ—and a better KSKJ should be the aim of every member!

can we ensure our own safety against a resumption of Japan's brutal aggression. To quit before Japan is utterly crushed may get our sons back sooner but as sure as fate our grandsons will fight and bleed and die just as our sons are doing today if we stop short of complete victory." —Admiral William F. Halsey, Jr., USN, Commander, Third Fleet.

"We are proud of our Army and of our Naval Forces in Europe who have done such a magnificent job. We offer our congratulations to them, and also to you on the production front, whose effects have made their victory possible.

"There is still, however, a war to be won in the Pacific. We are making good progress. We are ahead of all previous expectations. The Jap has been hit hard. For some time he has been off balance. He is tottering. Our liberation of the Philippines has enabled us to cut his supply lines from the South, and our landings on Iwo Jima and Okinawa have pushed the war into the home islands of the Empire.

"But, to bring about the final defeat of Japan will require even greater effort—a sustained, unified effort by everyone. Maximum effort must be continued, for as we move on to strike the final blow, we will have to penetrate a stronger, even more fanatical defense. Our course of action is clear. It represents the determination of an informed people to eradicate the brutality and oppression for which the Japanese stand, and to bury forever their insatiable desire for conquest. This must be done if we hope to move on to an enduring peace in the Pacific." —Admiral Thomas C. Kincaid, USN, Commander, Seventh Fleet.

THESE WOMEN

By Gregory D'Alesio—Publishers Syndicate

WORLD SODALITY DAY

It is fitting that World Sodality Day, held each May, should this year focus attention on the apparitions of Our Lady in Fatima, Portugal. The first of the dates on which Our Lady appeared to the three little Portuguese children was May 13, 1917, the same day that the present Holy Father was consecrated a bishop.

Appearing in the First World War, the Blessed Virgin foretold much of the sorrow of the present conflict. "To save souls," she told the little children, "the Lord desires that devotion to my Immaculate Heart be established in the world. If what I tell you is done, many souls will be saved and there will be peace. The war will end; but if they do not cease to offend the Lord, not much time will elapse, and precisely during the next Pontificate, another and more terrible one will commence.

"When a night illuminated by an unknown light is seen, know that is the signal that God gives you that the castigation of the world for its many transgressions is at hand, through war, famine, and persecutions of the Church and the Holy Father. To prevent this I ask the consecration of the world to my Immaculate Heart and Communion in reparation on the first Saturday of each month.

"If my requests are heard, Russia will be converted and there will be peace. Otherwise, great errors will be spread through the world, giving rise to wars and persecutions against the Church; the good will suffer martyrdom, and the Holy Father will have to suffer much; different nations will be destroyed; but in the end my Immaculate Heart will triumph and an era of peace will be conceded to humanity."

Appearing in successive months from May to October, the Blessed Virgin asked the Portuguese peasant children "always to say the Rosary with devotion." In her last apparition, she said she was Our Lady of the Rosary.—The Register, Columbus.

LOYALTY

Quite the finest trait in the human heart is loyalty.

In loyalty is found the fullest expression of brotherly love. It is the actual working out of the universal brotherhood of man.

Loyalty is that form of unselfish devotion to friends and fellow workers which makes fraternal organization possible.

Loyalty is the basis of unity which alone holds the home, church, country and society itself together.

The dishonest man cannot be loyal, for loyalty is honest.

The grumbler cannot be loyal, for loyalty is unselfishness.

The unfaithful man cannot be loyal, for loyalty is fidelity.

The loyal worker is the one whose heart and soul are in the organization with which he is identified—he knows the welfare of each individual member is bound up with the welfare of the organization.

The loyal official is one who is heart and soul with his lay members—he knows his welfare is bound up with the welfare of all individual members.

Personal loyalty to the organization is evidenced by manifest interest in all Lodge activities designed to promote maintenance and growth.

No man can be truly loyal unless he realizes his dependence upon his fellow man and their dependence upon him—that great inter-dependence which is one of the laws of life—Exchange.

SWEET MUSIC!

Guy Lombardo, band leader, likes the sizzling sound of the used soaking fat his wife pours into the salvaged container. He knows that used soaking fat is needed to help replace the industrial fats and oils for which imported from the islands of the South Pacific.

MONEY TO LOAN

If you intend to borrow money on your home, borrow it from K.S.K.J. The K.S.K.J. loans money to members and non-members on improved Real Estate at 4% interest without any commission. Payments on principal in monthly installments.

For additional information write to:

K. S. K. J.

351-53 NORTH CHICAGO STREET
JOLIET, ILLINOIS